

До районного суду міста Києва

0 , м.Київ, ,

Суддя:

Справа №

Провадження №

Тел.+38 044

E-mail:

Позивач ,

зареєстрований за адресою:

0 , місто Київ- ,

Вул. будинок , кв. .

Ідентифікаційний номер:

Засоби зв'язку: +38 0 (моб)

Офіційна електронна пошта: відсутня

Відповідач Житлово-будівельний кооператив « »

0 , м.Київ, вул. ,

ЄДРПОУ

UA

Філія ГУ по м.Києву та Київської області

АТ «Ощадбанк» МФО 322669,

Тел. 0

Офіційна електронна адреса та адреса електронної пошти відсутні

ЗУСТРІЧНИЙ ПОЗОВ

районним судом міста Києва розглядається справа № за позовом житлово-будівельного кооперативу « » (надалі - ЖБК-Стягувач) до власника квартири № (надалі — КВАРТИРА) в будинку по вулиці в місті Києві (надалі -БУДИНОК), (надалі – ВЛАСНИКА), який я повністю не визнаю.

Загальний строк позовної давності складає 3 роки, і ніяких підстав для його поновлення позивач по первісному позову не навів; таким чином, будь-які фінансові претензії до мене можуть висуватись лише починаючи з квітня 2020 року.

1. Багатоквартирний БУДИНОК належить власникам приватизованих та неприватизованих квартир цього БУДИНКУ, а не ЖБК-Стягувачу.

Згідно рішення Конституційного Суду від 2 березня 2004 року:

«1.1. Допоміжні приміщення (підвали, сараї, кладовки, горища, колясочні і т.ін.) передаються безоплатно у спільну власність громадян одночасно з приватизацією ними квартир (кімнат у квартирах) багатоквартирних будинків. Підтвердження права власності на допоміжні приміщення не потребує здійснення додаткових дій, зокрема створення об'єднання співвласників багатоквартирного будинку, вступу до нього.

1.2. Власник (власники) неприватизованих квартир багатоквартирного будинку є співвласником (співвласниками) допоміжних приміщень нарівні з власниками приватизованих квартир.»

Конституційний Суд України в цьому Рішенні також зазначив, що виходить з правової характеристики спільного майна власників квартир, конкретизованої у Законі України "Про об'єднання співвласників багатоквартирного будинку». Ст. 1 цього Закону визначає житловий комплекс як «єдиний комплекс нерухомого майна, що утворений земельною ділянкою в установлених межах, розміщеним на ній жилим багатоквартирним будинком або його частиною разом із спорудами ті інженерними мережами, які утворюють цілісний майновий комплекс».

Згідно рішення Конституційного Суду від 9 листопада 2011 року:

«... власники квартир дво- або багатоквартирних житлових будинків та житлових приміщень у гуртожитку, незалежно від підстав набуття права власності на такі квартири, житлові приміщення, є співвласниками допоміжних приміщень у будинку чи гуртожитку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою.»

Згідно Конституції України (ст. 13 та 41), власність зобов'язує, усі суб'єкти права власності рівні перед законом, ніхто не може бути протиправно позбавлений права власності, право приватної власності є непорушним, а використання власності не може завдавати шкоди правам, свободам та гідності громадян, інтересам суспільства.

Згідно ст. 317 Цивільного Кодексу України, зміст права власності полягає у володінні, користуванні та розпорядженні майном.

Згідно статті 322 ЦКУ, власник зобов'язаний утримувати майно, що йому належить, якщо інше не встановлено договором або законом.

Згідно ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», утримання приватизованих квартир (будинків) здійснюється за рахунок коштів їх власників згідно з Правилами користування приміщеннями жилих будинків та прибудинкових територій, які затверджуються Кабінетом Міністрів України, незалежно від форм власності на них; власники квартир багатоквартирних будинків є співвласниками

допоміжних приміщень будинку, технічного обладнання, елементів зовнішнього благоустрою і зобов'язані брати участь у загальних витратах, пов'язаних з утриманням будинку і прибудинкової території відповідно до своєї частки у майні будинку.

Згідно копії виписки з ЄДР юридичних осіб та фізичних осіб – підприємців основний вид економічної діяльності ЖБК-Стягувача: «68. 32 Управління нерухомим майном за винагороду або на основі контракту.»

В першому абзаці першої сторінки первісної Позовної заяви ЖБК-Стягувач визначається як організація, що здійснює утримання та обслуговування БУДИНКУ та його прибудинкової території згідно Статуту організації.

В третьому абзаці другої сторінки Позовної заяви ЖБК-Стягувач заявляє, що «Відповідно до п.1.3 Статуту ЖБК ... здійснює експлуатацію та ремонт **належного йому** жилого фонду і прибудинкової території...».

В п.1.2; п.1.3; п.2.3; п.2.4; п.2.6; п.3.2 Статуту ЖБК-Стягувача використовується поняття «будинок Кооперативу», чи навіть «будинки Кооперативу»; п.2.15 встановлює, що «особи, які не є членами Кооперативу, повинні сплачувати внески...»; в п.3.1 прямо стверджується, що «Будинок, споруджений Кооперативом, є його власністю»; у п.3.3 заявляється, що «Кооператив є власником майна, що забезпечує функціонування будинків в цілому».

Таким чином, можна стверджувати що Нова редакція Статуту ЖБК-Стягувача, затверджена Протоколом загальних зборів №19 від 18 вересня 2017 року суперечить двом рішенням Конституційного Суду, статті 322 ЦКУ та статті 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду».

2. ВЛАСНИК КВАРТИРИ, ніколи не був членом ЖБК-Стягувача, не є членом ЖБК-Стягувача, і не збирається бути членом ЖБК-Стягувача, не бажає збільшувати тягар утримання власного майна ще й тягарем утримання ЖБК-Стягувача (чи іншого посередника), а також не бажає приймати на себе відповідальність за діяльність цього ЖБК-Стягувача.

В четвертому абзаці другої сторінки первісного позову ЖБК-Стягувача стверджується, що «Відповідач... не виконує належним чином свої обов'язки члена ЖБК...». Це свідчить про те, що **ЖБК-Стягувач не веде облік своїх членів і реальна кількість членів цього ЖБК-Стягувача, невідома.**

3. ЖБК-Стягувач не надав суду належних і допустимих доказів на підтвердження свого статусу у правовідносинах з споживачами у процесі створення, надання та споживання житлово-комунальних послуг, а також не надав доказів встановлених з ВЛАСНИКОМ КВАРТИРИ правовідносин.

3.1. Між сторонами не існує жодних договірних відносин.

Згідно з ч. 2 ст. 509 Цивільного кодексу України: « 2. Зобов'язання виникають з підстав, встановлених статтею 11 цього Кодексу.».

Згідно з ч.2 ст.11 Цивільного кодексу України: «2. Підставами виникнення цивільних прав та обов'язків, зокрема, є: 1) договори та інші правочини;»

Згідно з ст.14 Цивільного кодексу України: «1. Цивільні обов'язки виконуються у межах, встановлених договором або актом цивільного законодавства.

2. Особа не може бути примушена до дій, вчинення яких не є обов'язковим для неї.»

Таким чином, застосовуючи законодавство у системному зв'язку, очевидно, що у правовідносинах сфери житлово-комунальних послуг, для виникнення обов'язків – необхідна наявність договору.

Відповідно до Закону України «Про житлово-комунальні послуги»:

- Надання житлово-комунальних послуг здійснюється виключно на договірних засадах. (Розділ IV, Стаття 12, частина 1);
- Учасниками правовідносин у сфері надання житлово-комунальних послуг є: споживачі (індивідуальні та колективні); управитель; виконавці комунальних послуг. (Розділ II, Стаття 6, частина 1);
- Виконавець комунальної послуги зобов'язаний: готувати та укладати із споживачем договори про надання комунальних послуг з визначенням відповідальності за дотримання умов їх виконання згідно з типовим договором; (Розділ II, Стаття 8, частина 2, пункт 2);
- До повноважень Кабінету Міністрів України належать: затвердження типових договорів про надання (постачання) комунальних послуг (крім послуг з постачання та розподілу природного газу і з постачання та розподілу електричної енергії) та послуг з управління багатоквартирним будинком; (Розділ I, Стаття 4, частина 1, пункт 1);
- Індивідуальний споживач зобов'язаний: укладати договори про надання житлово-комунальних послуг у порядку і випадках, визначених законом; (Розділ II , Стаття 7, частина 2, пункт 1);

Згідно ч. 4 ст. 203 Цивільного кодексу України : «правочин має вчинятися у формі встановленій законом».

Згідно статті 208 ЦК України, у письмовій формі належить вчиняти:

1) правочини між юридичними особами;

2) правочини між фізичною та юридичною особою, крім правочинів, передбачених частиною першою статті 206 цього Кодексу;

3) правочини фізичних осіб між собою на суму, що перевищує у двадцять і більше разів розмір неоподаткованого мінімуму доходів громадян, крім правочинів, передбачених частиною першою статті 206 цього Кодексу;

4) інші правочини, щодо яких законом встановлена письмова форма.

Загальні умови укладення і розірвання договорів на надання послуг викладені в ст. 901 - 907 Цивільного кодексу України.

Згідно ст. 638 ЦК України такий договір може вважатися укладеним тільки після досягнення сторонами в належній формі згоди з усіх істотних умов договору, тому в даному випадку, без письмового договору нема ані юридичних підстав для стягнення зобов'язань, ані самих зобов'язань з оплати комунальних послуг.

Для підтвердження свого права вимоги ЖБК-Стягувач повинен був надати докази про те, що:

- ЖБК-Стягувач є учасником правовідносин у сфері житлово-комунальних послуг (власник, споживач, виконавець, виробник, балансоутримувач, управитель);

- у ЖБК-Стягувача встановлені договірні правовідносини з ВЛАСНИКОМ КВАРТИРИ, між сторонами укладені договори на надання житлово-комунальних послуг, які по формі та за змістом відповідають Типовим договорам.

З матеріалів справи слідує, що ЖБК-Стягувач не надав суду копії договору на надання послуг по утриманню БУДИНКУ, укладеного між ЖБК-Стягувачем (чи будь-яким виконавцем) та ВЛАСНИКОМ КВАРТИРИ. Такого договору не існує.

Таким чином, без наявності укладеного письмового договору між мною та виконавцем (виробником), ніяких зобов'язань перед ЖБК-Стягувачем не може бути. Так само треба зазначити, що відсутність договору робить неможливим виконання оплати взагалі, бо саме в договорі зазначається найменування виконавця послуги та його реквізити, у тому числі і номери розрахункового та особового рахунку для оплати, без яких виконувати оплату неможливо. Доказів (особистої розписки в отриманні повідомлення про вручення поштового відправлення) отримання мною проекту договору, або офіційного повідомлення з визначенням найменування виконавця послуги, його реквізитів та номеру відкритого для мене особового рахунку ЖБК-Стягувач надати не може, внаслідок їх відсутності.

Виходячи із зазначеного слід прийти висновку про відсутність у ЖБК-Стягувача права вимагати стягнути борг за житлово-комунальні послуги.

4. ЖБК-Стягувач не надав ні переліку послуг, ні порядок їх надання, ні розрахунку тарифів, ні кошторис, ні штатний розклад. ЖБК-Стягувач оперує

одною сумою, яку називає тарифом чи внеском і її складових не розкриває.

ЖБК-Стягувач надав суду витяг з Протоколу загальних зборів ЖБК від 18.09.2017р за №19 в якому згадуються члени кооперативу, розрахунок КП ГІОЦ, новий штатний розпис і новий тариф внесків. Розрахунок, штатний розпис і прізвища членів кооперативу з номерами квартир, в яких вони мешкають, не приводяться.

Також ЖБК-Стягувач надав суду витяг з Протоколу членів ЖБК №23 від 06 вересня 2021 року, в якому оперує кількістю співвласників і представників співвласників і не згадує кількість членів ЖБК. Перелік послуг не згадується. Кошторис, штатний розклад і прізвища співвласників з номерами квартир, в яких вони мешкають, не приводяться.

5. ЖБК-Стягувач не надав доказів правильності розрахунку розміру заборгованості та проведених їм нарахувань.

5.1 Як доказ розміру так званої «заборгованості» ЖБК-Стягувач надав роздрук стану особового рахунку №15 під назвою «Довідка про нарахування та сплату по особовому рахунку №15» за період з січня 2020 по лютий 2022 року. Ця довідка ніким не підписана і не завірена. Даний роздрук не може бути належним і допустимим доказом розміру заборгованості, оскільки він доводить тільки факт проведених нарахувань, але не доводить факт виконання робіт по утриманню будинку. В справі немає жодного документа, яким ЖБК-Стягувач міг би довести факт виконання хоча б однієї з складових послуги, або понесених витрат на утримання БУДИНКУ.

За таких умов ЖБК-Стягувач повинен був надати такі документи, як:

- розрахунок нормативних витрат, пов'язаних з утриманням БУДИНКУ та прибудинкової території з урахуванням забезпечення належного санітарно-гігієнічного, протипожежного, технічного стану цього будинку та прибудинкової території з забезпеченням прозорості визначення вартості **усіх послуг** з розрахунку на 1 кв. метр загальної площі квартири;

- **вичерпний перелік послуг**, що надається споживачам житлово-комунальних послуг з урахуванням Типового переліку послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій;

- договір про надання послуг з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій (далі - договір про надання послуг), що передбачає надання послуг, перелік яких визначений за результатами громадських слухань згідно з Типовим переліком;

- копія протоколу рішення загальних зборів членів ЖБК;

- копія рішення органу місцевого самоврядування, яким затверджено (погоджено) тариф, його структура, періодичність та строки надання послуг, який є невід'ємною частиною договору про надання послуг;

- копія державного акту про володіння чи постійне користування прибудинковою територією з зазначенням її площі і меж та, відповідно, частку ВЛАСНИКА у цій прибудинковій території;

- інформацію про фактичне надання послуг, визначених у перерахованих вище переліках по місяцях та частки послуг, отриманих ВЛАСНИКОМ;

- інформацію про нормативні, накладні витрати, загальновиробничі витрати, плановий прибуток по місяцях та частки ВЛАСНИКА у цьому.

5.2 Щодо обґрунтування ЖБК-Стягувачем суми боргу та розрахунку позовних вимог, слід зазначити наступне.

Надана в первісному позові «Довідка про нарахування та сплату по особовому рахунку №15» за період з січня 2020 по лютий 2022 року **ніким не підписана і ніяк не завірена**. А наданий в первісному позові «Розрахунок позовних вимог...» підписаний лише адвокатом. І суми в цих двох документах не збігаються. Ніяких підтверджень повноважень (довіреності та статуту) вказаних посадових осіб на підписання фінансових та бухгалтерських документів ЖБК-Стягувачем не надано. Жоден з наданих двох документів не містить посилань на інший.

Додатково слід зазначити, що вищезазначені таблиці суперечать вимогам Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»(ч. 2,ст.9). Зведені облікові документи повинні мати такі обов'язкові реквізити:

- назву документа (форми);

- дату і місце складання;

- назву підприємства, від імені якого складено документ;

- зміст та обсяг господарської операції, одиницю виміру господарської операції;

- посади осіб, відповідальних за здійснення господарської операції і правильність її оформлення;

- особистий підпис або інші дані, що дають змогу ідентифікувати особу, яка брала участь у здійсненні господарської операції.

За відсутності договірних відносин між ЖБК-Стягувачем та ВЛАСНИКОМ КВАРТИРИ та за відсутності узгодженого сторонами тарифу за житлово-комунальні послуги Стягувач не надав суду первинних документів бухгалтерського обліку, які б підтвердили понесені Стягувачем витрати на надання житлово-комунальних послуг в сумі стягуваного боргу.

6. Розмір нарахувань ЖБК-Стягувачем завишений.

6.1. Згідно Розділу V, статті 26, частини 1, абзац 3 Закону України «Про житлово-комунальні послуги» «Пеня не нараховується за умови наявності заборгованості держави за надані населенню пільги та житлові субсидії та/або наявності у споживача заборгованості з оплати праці, підтвердженої належним чином.»

Єдина зареєстрована особа в КВАРТИРІ ВЛАСНИКА має несплачену заборгованість з оплати праці на загальну суму більше чотирьохсот тисяч гривень підтверджену двома судовими наказами (останній: Судовий наказ №757/2472/22-ц, набрав чинності 17 лютого 2022 року) жоден з цих двох судових наказів досі не виконаний.

ВЛАСНИК КВАРТИРИ також має несплачену заборгованість з оплати праці за півроку, але за остаточною довідкою вимушений звернутись до Головного управління Державної служби України з питань праці (Держпраці) в м.Києві, оскільки підприємство – боржник письмові звернення, направлені на фактичну адресу та на адресу реєстрації, не забирає. Але є попередня завірена довідка про заборгованість.

6.2. ЖБК-Стягувач не враховує період тимчасової відсутності споживача який триває з 13 січня 2018 року і ще не закінчився.

Згідно п.6 ч.1 ст.20 ЗУ «Про житлово-комунальні послуги» Споживач має право на несплату вартості житлово-комунальних послуг за період тимчасової відсутності споживача.

12 січня 2018 року (у п`ятницю) невідомі активісти відрізали фазний провід, що йшов до КВАРТИРИ з квартирного лічильника електроенергії, розташованого на поверховому електрощиті (також, здається, було пошкоджено і нейтраль, що йшла до КВАРТИРИ від щита), і залишили приліплене клейкою стрічкою до дверей КВАРТИРИ так зване Попередження, начебто від ЖБК-Стягувача. З цього приводу було здійснено чотири звернення до поліції (два по телефону 102, одна письмова заява і одна письмова скарга) і одне звернення до Київенерго. В Київенерго відповіли, що не відключали КВАРТИРУ від електроенергії (на вихідних клеммах лічильника електроенергія в наявності). Ніяких офіційних документів (чи їх завірених копій) підтверджуючих що це відключення було здійснено ЖБК-Стягувачем отримано не було.

У липні 2019 року було помічено, що невідомі активісти зірвали пломбу на клемній коробці того ж лічильнику і з цього приводу було здійснено звернення до ТОВ «Київські енергетичні послуги». Також було направлено звернення до ЖБК-Стягувача, яке через півтора місяця повернулось з відміткою пошти «За закінченням терміну зберігання». Електроенергію хтось знову підключив без будь-яких актів повідомлень і оголошень десь наприкінці 2020 року, але доки питання забезпечення КВАРТИРИ електроенергією, без несанкціонованих відключень, остаточно не вирішене з середини січня 2018 року усі житлово-комунальні послуги не споживаються до останнього часу.

6.3. ЖБК-Стягувачем не наданий суду земельний акт на право користування або власності земельною ділянкою.

Згідно ст. 42 Земельного кодексу України:

«Стаття 42. Земельні ділянки багатоквартирних жилих будинків

1. Земельні ділянки, на яких розташовані багатоквартирні жилі будинки, а також належні до них будівлі, споруди та прибудинкові території державної або комунальної власності, надаються в постійне користування підприємствам, установам і організаціям, які здійснюють управління цими будинками.

2. Земельні ділянки, на яких розташовані багатоквартирні будинки, а також належні до них будівлі, споруди та прибудинкова територія, що перебувають у спільній сумісній власності власників квартир та нежитлових приміщень у будинку, передаються безоплатно у власність або в постійне користування співвласникам багатоквартирного будинку в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.»

Згідно ст. 125 Земельного кодексу України: «Право власності на земельну ділянку, а також право постійного користування та право оренди земельної ділянки виникають з моменту державної реєстрації цих прав.»

ЖБК-Стягувач не надав суду підтвердження державної реєстрації прав на земельну ділянку прилеглу до БУДИНКУ. Очевидно, що ЖБК-Стягувач не має зареєстрованих прав на прибудинкову територію БУДИНКУ. Таким чином розмір прибудинкової території не визначений, межі його не встановлені. До виділення земельної ділянки в користування або власність Стягувачу, з оформленням державної реєстрації прав, земля знаходиться у власності громади міста. З чого виходить, що нарахування платні мешканцям будинку за утримання власності, що їм не належить, незаконно. Утримувати свою власність зобов'язаний сам власник. Таким чином прибудинкова територія БУДИНКУ не оформлена належним чином, тобто ЖБК-Стягувач використовує її незаконно, порушуючи ст. 125 Земельного кодексу України, та ще і платню за неї збирає.

6.4. ЖБК-Стягувачем не надане суду Положення про фонд капітального ремонту.

7. ЖБК-Стягувач законних підстав для стягнення з мене сум не має.

Не оформивши належним чином договірні відносини зі мною, Стягувач і інші виконавці, не мали законних підстав приступати до надання послуги, а якщо і зробили це, то виключно за власною ініціативою, без мого відома і згоди. При цьому адміністрація підприємства не могла не розуміти які юридичні наслідки можуть мати такі односторонні дії. Згідно абз. 2 ч. 3 ст. 202 Цивільного кодексу України: «Односторонній правочин може створювати обов'язки лише для особи, яка його вчинила.».

Якщо припустити, що ЖБК-Стягувач мав право на надання послуг по утриманню БУДИНКУ (доказів чому не надано), но не уклав зі мною договору, та мав якісь витрати по утриманню будинку і, у тому числі, моєї власності, то і в цьому випадку ЖБК-Стягувач втратив право на відшкодування отриманих витрат в зв'язку з ненаданням мені своєчасно звіту о виконаних діях (роботах) і розміру фактично понесених витратах

(пропорційно моєї долі у власності).

Так згідно ст. 1159 Цивільного кодексу України:

«1. Особа, яка вчинила дії в інтересах іншої особи без її доручення, зобов'язана негайно після закінчення цих дій надати особі, в майнових інтересах якої були вчинені дії, звіт про ці дії і передати їй усе, що при цьому було одержано.»

Згідно ч. 2 ст. 1160 Цивільного кодексу України:

«2. Якщо особа, яка вчинила дії в майнових інтересах іншої особи без її доручення, при першій нагоді не повідомила цю особу про свої дії, вона не має права вимагати відшкодування зроблених витрат.»

Ніяких звітів о діях ЖБК-Стягувача в моїх майнових інтересах і понесених їм витратах я не отримував.

8. ЖБК-Стягувач досі не повернув ВЛАСНИКУ оригінал ордеру на КВАРТИРУ ВЛАСНИКА, який знаходиться у ЖБК-Стягувача на зберіганні.

Підтверджую, що ВЛАСНИКОМ КВАРТИРИ, Позивачем по зустрічному позову, не подано іншого позову (позовів) до цього ж ЖБК-Стягувача, Відповідача по зустрічному позову, з тим самим предметом та з тих самих підстав за заявлений позовний період.

Відповідно до ст. 193 ЦПК України, відповідач має право пред'явити зустрічний позов у строк для подання відзиву (п'ятнадцять днів). Первісний позов мною був отриманий «10» серпня 2023 року в приміщенні районного суду м.Києва.

У зв'язку з викладеним, ВЛАСНИК КВАРТИРИ змушений звернутись до суду з зустрічним позовом, в якому, керуючись нормами статей 8, 13 та 41 Конституції України, Рішенням Конституційного Суду України від 02 березня 2004 року, Рішенням Конституційного Суду України від 09 листопада 2011 року, статтями 11, 14, 202, 203, 206, 208, 322, 509, 638, 901-907, 1159, 1160 Цивільного кодексу України, статей 175, 193 Цивільного процесуального кодексу України, статей 4, 6, 7, 8, 12, 20, 26 Закону України «Про житлово-комунальні послуги», статей 42, 125, Земельного кодексу України, ст. 10 Закону України «Про приватизацію державного житлового фонду», статті 15 Закону України «Про кооперацію», статті 9 Закону України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні»

ПРОСИТЬ СУД:

1. Прийняти цей зустрічний позов до свого розгляду.

2. Визнати незаконним та нечинним з моменту затвердження Статут Житлово-будівельного кооперативу « _____ », затверджений загальними зборами членів житлово-будівельного кооперативу « _____ » (Протокол №19 від 18 вересня 2017 року).

3. Зобов'язати ЖБК-Стягувача надати дані про те, якою є частка ВЛАСНИКА у витратах на утримання БУДИНКУ.

4. Зобов'язати ЖБК-Стягувача надати дані про те, якою є та з яких земель складається прибудинкова територія БУДИНКУ.

5. Зобов'язати ЖБК-Стягувача надати документально підтверджені витрати на утримання БУДИНКУ та прибудинкової території за період з квітня 2020 року по липень 2023 року.

6. Зобов'язати ЖБК-Стягувача надати ВЛАСНИКУ КВАРТИРИ відкритий доступ з можливістю копіювання до всієї технічної документації по БУДИНКУ, співвласником якого він є.

7. Зобов'язати ЖБК-Стягувача повернути ВЛАСНИКУ КВАРТИРИ оригінал ордеру на КВАРТИРУ ВЛАСНИКА, який знаходиться на зберіганні у ЖБК-Стягувача.

Згідно п.9 ч.1 статті 5 ЗУ «Про судовий збір» від сплати судового збору під час розгляду справи в усіх судових інстанціях звільняються «особи з інвалідністю I та II груп, ...». Копія пенсійного посвідчення по інвалідності 2 грп. ВЛАСНИКА КВАРТИРИ наведена нижче:

24 серпня 2023 року _____ / _____ /